

Jeden svet Čo si predstavujete pod slovom jeden svet? Že sme tu **všetci na jednej lodi**

ktorá sa nazýva planéta Zem? Že je to náš domov, v ktorom by sa mal každý cítiť dobre? V ktorom sa každé dieťa môže hrať na svojom piesku s kým samo chce, môže uskutočňovať svoje túžby a realizovať svoj život bez toho, že by ho iné deti bili alebo nútili stavať cudzie zámky na cudzom pieskovisku? Svet, v ktorom všetky deti držia spolu a nielen sa rešpektujú, ale sa aj tešia z toho, že je každé v niečom iné? Pieskovisko, na ktorom všetky deti spolupracou bez diktátu postaví veľké zámky? Svet, v ktorom si každé dieťa nájde miesto v budovaní piesočných zámok aj seba samého? Alebo si jeden svet predstavujete pod zástavou nejakej jednej ideológie? Že príde vodca, ktorý povie deťom, aké zámky majú stavať a koho majú na slovo poslúchať? Všetky deti budú stavať také zámky, ako on povie a svet bude úžasne jednotný?

Ved' je to také ľahké.

Je to tu blízko pri nás a predsa je to tak ďaleko od nás?

Čo vedie ľudí k tomu, že svet nemôže byť jeden, že sa na ňom nemôžu všetky deti cítiť slobodne? Prečo si ľudia spôsobujú trápenia a prečo mnohí nedokážu pochopiť, čo je sloboda a čo útlak? Prečo si niektorí myslia, že utrpenie druhých sa ich netýka? Ved' sme jeden svet a sme prepojení, či to vieme, či nie. Prečo niektorí potrebujú žiť na úkor iných? Prečo niektorí potrebujú diktovať iným? Ako je možné, že toto zlo na mnohých miestach a v mnohých oblastiach víťazí? A prečo je to mnohým ľuďom úplne ľahostajné? Prečo sú ľudia tak nepoučiteľní a tak zaslepení, že si navzájom robia zle, keď by bolo pre všetkých oveľa výhodnejšie spolupracovať?

Ešte stále

sme nezrušili otrokárstvo

. Začína to u nás samých, keď sami seba zotročujeme žiadosťami hmotného charakteru, ktoré z princípu nemôžu byť naplnené úplne, ani keby sme vlastnili celý svet. A skutočné naplnenie v našom vnútri obchádzame. Pokračuje to v našom okolí, keď svojho partnera/partnerku/deti nútime skákať podľa našej vôle, zaslepení domnením, že my vieme najlepšie, ako na to. A vzájomný rozhovor a pochopenie zanedbávame. Ďalej to pokračuje v politických stranách a náboženstvách, keď chceme svoj obraz sveta vnútiť všetkým. Stupňuje sa to v diktátorských režimoch, ktoré násilím a klamstvom udržujú ľudí v otroctve.

Dôsledkom sú vojny, hlad, bieda, neistota.

A nad všetkými diktátorskými režimami podľa mňa tróni

diktát konzumu

, ktorý nesie prvenstvo v útlaku, drancovaní a zotročovaní. Na jednej strane nevýslovný blahobyť, na druhej strane nepredstaviteľná bieda a utrpenie. To sú

dve strany konzumu. Spoločnosť postavená na ziskuchtivosti je skrz-naskrz chorá, ako rakovina, ktorej cieľom je rozmnožiť sa čo najviac po tele, na úkor iných buniek. Manipulácia verejnej mienky informačno-dezinformačnými médiami dosiahla historické maximum. Pravda sedí vo väzení a lož tróni. Je tu nejaký obhajca, ktorý sa pravdy zastane? Či sa všetci boja?

V takom svete žijeme, od jednoty sveta máme ďaleko a predsa je to v nás samých a je nám to blízke, stavať si svoje piesočné zámky, druhých nechať stavať zas svoje a pokiaľ sa dá, spolupracovať, ale určite nie zotročovať a diktovať. Ako je teda možné, že svet nefunguje tak, ako funguje väčšina ľudí? Dezinformácia, klam, ilúzia, manipulácia. Svet je jeden veľký

deštrukčný kult, pyramída, sekta, ktorej bohom je konzum

, autoritou je príkaz konzumovať, ktorá za pomoci najsilnejších klamstiev drží ľudí v nevedomosti a znižuje kvalitu ich života bez toho, že by si to ľudia skutočne uvedomovali, bez toho, že by poznali, kto toto všetko riadi, kam toto všetko vedie a komu toto všetko slúži. Všetky jestvujúce kulty a sekty sú len chabým pokusom o napodobenie alebo pomýleným pokusom o vymanenie sa. Na vrchole pyramídy konzumu stoja najväčšie banky, najbohatší bankári, obchodníci s peniazmi. Na ich objednávku vznikajú svetové trendy, ktoré ľudia tak slepo nasledujú. Oni majú zaplatenú armádu žoldnierov, ktorí udržiujú ich impérium pohromade, či už zbraňou, zákonmi alebo perom. Oni majú zisk z každého rozbroja a z každého medziľudského nepriateľstva podľa hesla: kde sa dvaja bijú, tretí víťazí. Oni majú zisk z nedôvery medzi manželmi, medzi rodičmi a deťmi, z národnostných sporov, z kmeňových vojen. Ich jediným cieľom je krátkozraký zisk za každú cenu. Kam toto povedie? Na spodku pyramídy je chudoba, útlak, vojny, zničená príroda.

Dokedy budeme veriť, že

otrokársky režim nám zabezpečí blahobyť?

Kedy začneme byť sami sebou, samostatní, prestaneme diktovať iným a prestaneme si dať diktovať inými? Kedy pochopíme právo na slobodu a rozmanitosť kultúr? Kedy začnú ľudia spolupracovať medzi sebou sami od seba bez toho, že by ich niekto zhora ovládal? Kedy ľudia nahradia honbu za ziskom honbou za spoluprácou? Ved' čo môže byť väčším ziskom, než súlad a harmónia?

Áno, keď pochopíme najprv

JEDEN SVET v nás samých

, keď pochopíme SEBA a zjednotíme všetky svoje túžby a tendencie, nie pod zástavou diktatúry zákonov a príkazov, ale pod slobodou a rozmanitosťou pokoja a dobra. Potom uskutočníme JEDEN SVET s našimi blízkymi, postavený na láske, ktorá nie je pokryteckou pretvárkou, ani túžbou po zisku, ani príkazom, ale je vzájomným pochopením. Potom aj mocnári pochopia, že z nás nevytlčú kapitál, pretože to, čo je v nás, je silnejšie než to, čo je v nich. Aj oni poznajú, že láska je

silnejšia, než peniaze a má moc aj nad ich zbraňami. A keď sa takéto malé svety v nás a okolo nás zlejú do jedného, vznikne naozaj JEDEN SVET, ktorý nebude chorý na rakovinu a v ktorom budú jednotlivé bunky držať pokope nie strachom ani chtivosťou ani príkazom ani špekuláciou, ale prirodzenosťou dobra a spolupráce, presne tak, ako bunky tela.

JEDEN SVET je tu. Je v našich túžbach, snoch a je v našom lepšom ja. Vidíme ho?